

“การแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่สนใจเรียน”

รัตนา ชาตธูประมัย

**งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีนครินทรวิโรฒพัฒนศึกษา กรุงเทพมหานคร**

ปีการศึกษา 2560

ชื่องานวิจัย	การแก้ไขปัญหาลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาไม่สนใจเรียน วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ
ชื่อผู้วิจัย	นางรัตนา ชาตรูประมัย
สาขาวิชา	การจัดการโลจิสติกส์
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อแก้ไขปัญหาลักษณะพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาไม่สนใจเรียน วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยเลือกห้องที่มีปัญหามากที่สุด คือห้อง ปวส. 2/10 มีนักศึกษาทั้งหมด 31 คน เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบประเมินผลให้คะแนนรายงานหน้าชั้นเรียนและรูปเล่มรายงาน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ t-test Independent Samples

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้คะแนนสูงขึ้น แสดงว่านักศึกษามีความกระตือรือร้น สนใจเรียน มีความรับผิดชอบ จึงส่งผลทำให้มีคะแนนสูงขึ้น
2. นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่ดีขึ้น จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านมีความกระตือรือร้น สนใจเรียน มีความรับผิดชอบมากขึ้น จึงส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ทางด้านวิชาชีพ โดยเฉพาะวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของศูนย์วิจัยและพัฒนา วิทยาลัยเทคโนโลยี
อรรถวิทย์พัฒนชยการ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่
เป็นประโยชน์จนกระทั่งได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ ดร.ธิตย์ โสตถิวรรณ อาจารย์ภัทรดา
รุ่งเรือง และอาจารย์ศิริ ชำมาชา ที่เสียสละเวลาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจนมีความถูกต้อง
และสามารถนำไปใช้ได้

ขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร. สมศักดิ์ รุ่งเรือง ที่ให้โอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณสถานศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการและนักศึกษาระดับ ปวส.2
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ที่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

รัตนา ชาตรุประมัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญตาราง.....	(6)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
วิชาการจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า.....	6
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือทำรายงานเป็นกลุ่ม.....	7
ผลการเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	16
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	16
เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย.....	16
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	17
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	19
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	20
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	21
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	24
สรุปผลการวิจัย.....	24
อภิปรายผลการวิจัย.....	25
ข้อเสนอแนะ.....	26
ภาคผนวก	
ก แบบฝึกหัดก่อน-หลังเรียน	27
บรรณานุกรม.....	28
ประวัติผู้วิจัย.....	29

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง.....	17
ตารางที่ 2 คะแนนจากการทดสอบ.....	18
ตารางที่ 3 คะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่ม.....	18
ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง.....	22
ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน.....	22
ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ.....	23
ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบคะแนนด้วยวิธีสอนแบบปกติและวิธีสอน แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT.....	23

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญในการดำเนินชีวิต ที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้มี การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นเรื่องที่จะส่งผลในชีวิตการศึกษาและแสวงหาความรู้ เพื่อให้มีความสำคัญ ทางด้านการศึกษามากขึ้น โดยจัดให้มีการมุ่งเน้นการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น พัฒนาสติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ให้มีความรู้ ความงามทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม การจัดการศึกษาตาม พ.ร.บ. 2542 ที่ มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีคุณธรรมนำความรู้ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอน จำเป็นต้องศึกษา ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดึงศักยภาพ ที่มีอยู่มาใช้ในการเรียนได้อย่าง เต็มที่ และมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวผู้เรียน

การจัดการศึกษาที่ดีจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างวัย อายุ บุคคล ทั้งนี้เพราะว่าเด็ก แต่ละคนจะมีความอดทนต่อการเรียนไม่มากนัก ทุกวันนี้มีหลายปัญหา เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ส่ง การบ้าน เข้าห้องเรียนช้า พูดคุยเสียงดังในขณะที่ครูสอน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นอุปสรรคใน การสอนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คือ นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการเรียน มี นักศึกษาที่ตั้งใจเรียนไม่กี่คน ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ครูจัดให้ ช่วงของวัยนี้ความสนใจในการเรียน ลดลงเนื่องจากเพื่อนมีอิทธิพลมาก การคุยกันเองในกลุ่มจะมีความสนุกสนาน ตื่นเต้นน่าสนใจมากกว่า ความรู้ในตำราเรียน สาเหตุสำคัญที่นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการเรียน นักศึกษามีความสนใจในสิ่ง อื่นมากกว่า

ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานสอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ตระหนักถึงความสำคัญเรื่องนี้ เพื่อให้ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการเรียน แบบการทำรายงานเป็นกลุ่ม มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาการจัดการโลจิสติกส์ เชิงธุรกิจ ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ในการจัดการเรียนการสอนได้เน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการอย่างเหมาะสม การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึง ความสนใจ ครูผู้สอนจึงสร้างใบงานเป็นการสั่งทำรายงานกลุ่มพร้อมทั้งนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน ทุกกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น ในการอยากได้คะแนน หรือสะสมแต้ม ซึ่งเป็นวิธีการเร้า ให้ผู้เรียนสนใจการเรียนมากกว่าสิ่งอื่น เป็นการแข่งขันกับตัวเอง ทำให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน

และกันในห้องเรียนอย่างสมดุล รวมถึงการจัดบรรยากาศที่ทำให้เกิดการเรียนรู้มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นคนที่คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ซึ่งส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้ในวิชาการจัดการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่สนใจเรียน วิชาการจัดการ โลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2
2. เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาให้มีความสนใจเรียนในวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ

สมมติฐานของการวิจัย

-

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัย เป็นการแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่สนใจเรียน ในวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ โดยการสอนแบบเก็บคะแนนจากรายงานเป็นกลุ่ม มีดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ในวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 4 ห้อง คือ ห้องปวส.2/8 ปวส.2/9 ปวส. 2/10 และปวส.2/15 รวมประชากรทั้งสิ้น 100 คน
2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ในวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาห้อง ปวส.2/10 จำนวนทั้ง 1 ห้อง เท่ากับ 31 คน
3. ระยะเวลาในการวิจัย 1 พฤศจิกายน 2560 – 28 กุมภาพันธ์ 2560 พื้นที่ในการวิจัยคือห้องเรียนประจำสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ห้อง 471 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ในเวลาเรียนของวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ อาจารย์รัตนา ชาตรูประมัย เป็นอาจารย์ผู้สอน
4. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 4.1 ตัวแปรอิสระได้แก่
 - 4.1.1 การเรียนแบบทำรายงานเป็นกลุ่ม
 - 4.1.2 พฤติกรรมการเรียนแบบกลุ่ม
 - 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ

นียมศัพท์เฉพาะ

1. วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ หมายถึง รายวิชาที่บรรจุไว้ในหลักสูตรการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2557 กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ห้อง ปวส. 2/10 รวม 31 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ในการเรียนทำรายงานเป็น โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำรายงานเป็นรูปเล่มรายงาน และการนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน ในวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ เป็นใบงานสั่งการทำรายงานเป็นรูปเล่มพร้อมนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้น
4. การเรียนแบบกลุ่ม หมายถึง การจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการกลุ่ม ที่มีการจัดนักศึกษาเป็นกลุ่มขนาดเล็กประมาณ 4-6 คน ซึ่งลดความสามารถ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการทำงานร่วมกัน จัดทำรายงานเป็นรูปเล่ม พร้อมทั้งวางแผนแบ่งหัวข้อการนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน โดยจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ นอกเหนือตำราเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยการทำรายงานเป็นกลุ่มและนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 (ปวส.2/10) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
2. เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้นักศึกษาสนใจเรียนมากขึ้น จากการทำรายงานเป็นกลุ่มและมีผลคะแนนการเรียนดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่สนใจเรียน” ในวิชาการจัดการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. วิชาการจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบทำรายงานเป็นกลุ่ม
3. ผลการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิชาการจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า

วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ รหัสวิชา 3214 – 2101 จำนวน 3 หน่วยกิต 3 คาบ/สัปดาห์ศึกษาเกี่ยวกับขอบเขตของธุรกิจประเภทต่าง ๆ การจัดการโลจิสติกส์ กิจกรรมโลจิสติกส์ ประสิทธิภาพการให้บริการ การสร้างความน่าเชื่อถือ ความปลอดภัย การบริหารความเสี่ยงต่อกิจกรรมทางโลจิสติกส์ กระบวนการวางแผน การดำเนินการ การควบคุมด้านการจัดการโลจิสติกส์ ในองค์กรธุรกิจ แต่ละประเภท โดยมีจุดประสงค์รายวิชาเพื่อให้

1. มีความเข้าใจในขอบเขตของธุรกิจในงานโลจิสติกส์ประเภทต่าง ๆ
2. มีทักษะในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างองค์กร กับการจัดการโลจิสติกส์
3. ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ
4. มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเจตคติที่ดีในวิชาชีพ

เมื่อผู้เรียน จบหลักสูตรในรายวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจนี้แล้ว ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ดังนี้ได้ดังนี้

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างองค์กร กับการจัดการโลจิสติกส์
3. แก้ไขปัญหาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ
4. ประยุกต์ใช้หลักการและกระบวนการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบทำรายงานเป็นกลุ่ม

ความหมายของการเรียนแบบการทำงานเป็นกลุ่ม การจัดสภาพการเรียนการสอนปัจจุบันนี้ ได้มีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะของนักเรียนในหลายๆ ด้าน

ซึ่งการเรียนแบบทำรายงานเป็นกลุ่ม นับว่าเป็นแนวความคิดใหม่ทางการศึกษาที่เน้นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน และให้ผู้เรียนสนุกกับการทำงานด้วยกัน ซึ่งแนวคิดนี้ค่อนข้างจะสอดคล้องเหมาะสมกับวิชาสังคมศึกษาเป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากธรรมชาติของวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม (นาตยา ปลืณธานนท์ 2538: 4) การเรียนกลุ่มนั้นมีผู้ให้คำจำกัดความหลายท่าน ดังนี้สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531 : 4) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นกลุ่มหมายถึง วิธีการสอนแบบหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งมีนักเรียน 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน ผลการเรียนของเด็กจะพิจารณาเป็นตอน ตอนแรกจะพิจารณาคะแนนทั้งกลุ่ม ตอนที่สองจะพิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 ครั้งต่างคนต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้นเด็กเก่งจึงพยายามช่วยเหลือเด็กอ่อน เพราะจะทำให้คะแนนของกลุ่มดีขึ้น และทางโรงเรียนจะใช้รางวัลเป็นการเสริมแรงให้ด้วย หากคะแนนเฉลี่ยกลุ่มใดได้เกินเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนตั้งไว้

การเสนอแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน และใบประเมินผลในการศึกษาพฤติกรรมและการนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนของนักเรียนที่มีส่วนร่วมในการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมจะสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนจะคอยใช้สิ่งเร้าหรือการให้คะแนนเพื่อเป็นการส่งเสริมและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ธอร์นไคค์ (E.L.Thomdike) กล่าวว่า การเรียนรู้นั้นผู้เรียนจะต้องมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลาและการเรียนรู้จะคงสภาพอยู่ก็ต่อเมื่อพันธะระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองยังคงอยู่ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการลองผิดลองถูกและใช้ตอบสนองในการแก้ปัญหา นั้น ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้ได้เกิดขึ้นแล้ว ธอร์นไคค์ ตั้งกฎการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสอดคล้องกับกฎแห่งความพร้อม

สกินเนอร์ (Skinner) กล่าวว่า การเรียนการสอนของครูไม่ควรใช้แรงเสริมพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องไม่พึงปรารถนาและไม่ควรใช้การลงโทษกับเด็กเพื่อให้เขาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

โคมส์ (Combs) กล่าวถึงพฤติกรรมของบุคคลว่าความจริงในสายตาของแต่ละบุคคลอาจจะแตกต่างกันที่คนอื่นเข้าใจการเน้นวัตถุประสงค์ด้านเจตพิสัย (Affective) มีความสำคัญมากโรงเรียนควรเน้นและควรช่วยให้นักเรียนแต่ละคนบรรลุผลสัมฤทธิ์ให้ผู้เรียนมีความภูมิใจในตนเองว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะตนและได้พัฒนาตามศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

โรเจอร์ส (Roggers) กล่าวว่า การเสริมแรงให้ผู้เรียนรู้สึกประเมินผลสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะช่วยให้เขามีความอิสระเป็นของตนเองมีความคิดสร้างสรรค์และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

การจัดกิจกรรมการสอน

ขั้นที่ 1 (ช่วงที่ 1 Why/ กระตุ้นสมองซีกขวา) การสร้างประสบการณ์มีจุดประสงค์เพื่อสร้างประสบการณ์ตรง ให้นักเรียนเข้าใจโดยสัญชาตญาณเกี่ยวกับลักษณะของ “แหล่งซ่อนตัวที่ดี” ผ่านกิจกรรมการเล่น คือ “ซ่อนหา” โดยจะประเมินผลกิจกรรมจากการมีส่วนร่วมและความสนุกสนานในการทำกิจกรรมของนักเรียน

ขั้นที่ 2 (ช่วงที่ 1 Why/ กระตุ้นสมองซีกซ้าย) การวิเคราะห์จากประสบการณ์ มีจุดประสงค์ให้นักเรียนวิเคราะห์เกม “ซ่อนหา” โดยครูกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์หาคำประกอบของสถานที่ซ่อนตัวที่ดีมีกิจกรรมแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย แล้วให้ตอบคำถาม ดังนี้

1. นักเรียนที่ถูกล่าพบเป็นคนสุดท้ายทำอะไรจึงซ่อนตัวได้นานกว่าคนอื่นแหล่งซ่อนตัวที่ดีนั้นมีลักษณะเช่นไร
2. แหล่งซ่อนตัวที่ดีมีลักษณะเฉพาะที่คล้ายกันอย่างไรบ้าง
3. ลักษณะสำคัญดังกล่าว มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของสัตว์ชนิดต่างๆอย่างไร

ขั้นที่ 3 (ช่วงที่ 2 What / กระตุ้นสมองซีกขวา) การสะท้อนประสบการณ์ออกเป็นแนวคิด จุดประสงค์ให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยง ว่าประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากการเล่นซ่อนหา อาจมีความคล้ายกันกับสัญชาตญาณการซ่อนตัวของสัตว์ชนิดอื่นๆ โดยครูจัดกิจกรรมแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้ความรู้ที่ได้มาเกี่ยวกับแหล่งซ่อนตัวที่ดี โดยครูจัดกิจกรรมแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้ความรู้ที่ได้มาเกี่ยวกับแหล่งซ่อนตัวที่ดี เพื่อหาตำแหน่งที่น่าจะเป็นที่ซ่อนของสัตว์ชนิดที่ครูได้กำหนดให้มา อาจเป็นแมลงตัวจิ๋ว กระจอก กระจ่าย หรือสัตว์ที่ขนาดใหญ่ขึ้น นักเรียนแต่ละคนวาดภาพบรรยายลักษณะแหล่งซ่อนตัว ที่พวกเขาพบ และคิดว่าเป็นแหล่งที่ซ่อนตัวที่สมบูรณ์แบบที่สุด จากนั้นแลกเปลี่ยนภาพร่างกันดู และอธิบายเหตุผลที่เลือกแหล่งที่ซ่อนนั้น ๆ สิ่งนี้นักเรียนจะได้รับจากกิจกรรมนี้ คือ ความเข้าใจในแนวคิดเรื่องการปรับตัว เรียนรู้ว่าสัตว์ชนิดต่างๆจะปรับตัวเพื่อความอยู่รอดโดยการเลือกสถานที่อาศัยที่ปลอดภัยจากศัตรู

ขั้นที่ 4 (ช่วงที่ 2 What / กระตุ้นสมองซีกซ้าย) การพัฒนาทฤษฎีและแนวคิด มีจุดประสงค์ให้นักเรียนเข้าใจว่าที่ซ่อนตัวของสัตว์ส่งผลต่อกระบวนการคัดเลือกโดยธรรมชาติอย่างไร โดยครูจะบรรยายเพิ่มเติมในเรื่องแหล่งที่ซ่อนตามธรรมชาติของสัตว์และเรื่องกระบวนการคัดเลือกโดยธรรมชาติ จัดเตรียมหาหนังสือ บทความ รูปภาพ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้อง สอนแนวคิดต่างๆ และคำศัพท์เฉพาะทางวิชาการ รวมทั้งให้นักเรียนค้นหาความรู้จากแหล่งอื่นๆ เพื่อทบทวนแนวคิดเรื่องการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของสัตว์ และพิจารณาว่าแนวคิดดังกล่าวเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการคัดเลือกโดยธรรมชาติอย่างไร

ขั้นที่ 5 (ช่วงที่ 3 How / กระตุ้นสมองซีกซ้าย) ดำเนินการปฏิบัติตามแนวคิด มีจุดประสงค์เพื่อให้แนวทางเชิงปฏิบัติ และแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกโดยธรรมชาติแก่นักเรียน มีกิจกรรมตอบคำถามจากแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนแนวคิดและความรู้ที่ได้ และให้นักเรียนมองหาที่ซ่อนของสัตว์ที่บ้านหรือบริเวณละแวกบ้านตน เขียนรายงานสิ่งที่พบเจอ เขียนภาพเกี่ยวกับการค้นพบ นำมาเล่าสู่กันฟัง

ขั้นที่ 6 (ช่วงที่ 3 How / กระตุ้นสมองซีกขวา) การต่อเติมเสริมแต่งสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมีจุดประสงค์ให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ ประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้มา โดยมีกิจกรรมงานกลุ่ม นักเรียนสร้างสัตว์ในจินตนาการที่สามารถซ่อนตัวในชั้นเรียนได้อย่างแนบเนียน นักเรียนลงมือวาดภาพเท่าขนาดของจริง

ขั้นที่ 7 (ช่วงที่ 4 IF/ กระตุ้นสมองซีกซ้าย) การวิเคราะห์แนวทางที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับการเรียนรู้เพิ่มเติมต่อไป มีจุดประสงค์ให้นักเรียนต่อเติมโครงงานสัตว์ในจินตนาการของตนเอง และใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาเกี่ยวกับกระบวนการคัดเลือกโดยธรรมชาติ โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพลักษณะสำคัญของสัตว์ในจินตนาการ เช่น ขนาด รูปร่าง สี ลักษณะพิเศษอื่นๆเปิดโอกาสให้เพื่อนต่างกลุ่มวิจารณ์ว่าสัตว์ที่สร้างขึ้นมา จะซ่อนตัวในห้องเรียนได้ดีเพียงใด และทำไม

ขั้นที่ 8 (ช่วงที่ 4 IF / กระตุ้นสมองซีกขวา) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และประเมินสิ่งที่ได้เรียนรู้มา มีจุดประสงค์เพื่อประเมินและทดสอบสิ่งที่เรียนไปแล้ว มีกิจกรรมให้นักเรียนสร้างสัตว์จำลองจากกระดาษ ลองนำไปซ่อนภายในห้องเรียน และให้เพื่อนคนอื่นๆ ช่วยกันค้นหา ร่วมกันอภิปรายความยากง่ายในการหาสัตว์จำลองแต่ละแบบ ลองคิดแปลงแก้ไขและทำการซ่อนใหม่ อาจชักชวนผู้เรียนจากห้องอื่นๆ ให้มาลองร่วมกิจกรรมการค้นหาบทบาทของครูย่อมเปลี่ยนไปทุกครั้งที่เปลี่ยนวิธีสอนตามวงจร ในเสี้ยวแรกครูจะสร้างสรรค์ประสบการณ์แล้วนำไปสู่การอภิปรายปัญหาของประสบการณ์นั้นๆ ในเสี้ยวที่สอง ครูแสดงตัวเป็นผู้ป้อนข้อมูล เสี้ยวที่สาม ครูเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ ช่วยเด็กฝึกฝนในส่วนที่จำเป็นต้องเรียน ในเสี้ยวที่สุดท้ายครูจะเป็นผู้ประเมินผลรวมทั้งเป็นผู้ซ่อมเสริมและเป็นแหล่งข้อมูลให้เด็กได้ค้นพบตนเองและการเรียนของเขาเองการจัดการสอนให้สอดคล้องและคำนึงถึงการทำงานของระบบสมอง เป็นวิธีที่ดำเนินไปตามธรรมชาติ โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องมีความชำนาญพิเศษแต่อย่างใด แต่สามารถทำให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่สนุกสนานเต็มตามศักยภาพของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องไม่รู้จักการเรียนการสอนเริ่มต้นเมื่อ คุณผู้เป็นครูสามารถเรียนรู้จากผู้เรียนได้จากการที่เราสมมุติเอาตัวเองไปเรียนรู้อย่างเด็ก เพื่อที่จะทำความเข้าใจว่าพวกเขา เรียนหรือเข้าใจอะไร และวิธีใดที่เขาเข้าใจมันได้

3. ผลการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (learning achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่างๆในการจัดการศึกษา นักศึกษาได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา ดังที่ กู๊ด (Good 1973:7), อ้างถึงใน อร์ญญา นามแก้ว 2538 : 49) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า หมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้วที่ได้จากผลการสอนของครูผู้สอน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนด ให้คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับไพศาล หวังพานิช (2536 : 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่างๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ เป็นต้นจากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใดมีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ในลักษณะต่างๆและการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

3.2 ชนิดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชวาล แพรัตกุล (2516 : 112-115) แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 ชนิด ใหญ่ๆ คือ

3.2.1 แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง (Teacher – made test) เป็นแบบทดสอบ

ผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือภาษา เป็นต้น โดยแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ แบบให้ตอบเสรีและแบบจำกัดคำตอบ ซึ่งคุณประโยชน์ของแบบทดสอบชนิดนี้อยู่ที่สามารถพลิกแพลงให้เหมาะกับสภาพและเหตุการณ์ได้

3.2.2 แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) แบบทดสอบมาตรฐานเป็นตัวอย่าง

ของการกระทำหรือความรู้ของบุคคลแต่ละคนของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งรับมาภายใต้สภาพการณ์ที่กำหนด การให้คะแนนเป็นไปตามกฎเกณฑ์และการตีความหมายก็เป็นไปตามตารางเกณฑ์ปกติ (norm) แบบทดสอบมาตรฐานผู้สอนใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายห้องได้อย่างมั่นใจและประหยัดถูกต้องตามหลักวิชามากกว่าการวัดด้วยวิธีอื่นๆ ใช้สำหรับวัดพิสัยความรู้ของผู้เรียนของแต่ละชั้นและแต่ละกลุ่มว่ามีระดับความรู้ที่ทัดเทียมกัน หรือแตกต่างกัน เพื่อจะได้ปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้นๆได้ ใช้สำหรับแยกประเภทผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ตามความสามารถของเขา เพื่อจะได้เรียนอย่างมีความสุข ใช้ในการวินิจฉัยสมรรถภาพว่าแต่ละ

คนเก่ง - อ่อน ในวิชาใดบ้าง มากน้อยเพียงใดและเพราะสาเหตุใดใช้สำหรับเปรียบเทียบความองกามของผู้เรียนแต่ละคนแต่ละห้องว่า มีพัฒนาการขึ้นจากเดิมในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆมากน้อยเพียงใด ใช้ตรวจประสิทธิภาพของการเรียน ใช้พยากรณ์ความสำเร็จในการศึกษาว่ามีโอกาสจะประสบความสำเร็จในทางใดระดับใด ใช้ในการแนะแนวโดยพิจารณาผลสอบจากแบบทดสอบมาตรฐานหลายฉบับว่า เขามีสมรรถภาพทางสมองหรือหัวโน้มเอียงหรือมีความถนัดในด้านใด เพื่อจะได้แนะแนวอาชีพที่เหมาะสม ใช้ในการประเมินการศึกษา ใช้ในการวิจัยในฐานะที่เป็นแบบทดสอบมาตรฐานมีประสิทธิภาพในการวัดสูงมาก การสำรวจค้นคว้าและการวิจัยต่างๆ จึงต้องอาศัยแบบทดสอบชนิดนี้เป็นเครื่องมือสำคัญ สำหรับการเก็บข้อมูลในการทดลอง และเปรียบเทียบความสามารถ

สมบุญ ภู่นวล (2525 : 17-22) แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 4 ชนิด ดังนี้

1.แบบทดสอบรายบุคคล และสอบเป็นกลุ่ม (Individual and group tests) เป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนตอบครั้งละคน เช่น ต้องการให้นักเรียนตอบปากเปล่า ผู้สอบถามตามแบบทดสอบ เมื่อนักเรียนตอบก็ให้คะแนนทีละข้อคำถามทันที การสอบเป็นรายบุคคลนี้โดยทั่วไป ผู้สอบต้องได้รับการฝึกหัดและมีประสบการณ์มาก แบบทดสอบเป็นกลุ่มโดยทั่วไป ครูทุกคนเคยมีประสบการณ์มาแล้วในชั้นเรียน ผู้กำกับการสอบได้รับการฝึกหัดเพียงเล็กน้อยก็ดำเนินการสอบได้ อย่างไรก็ตามการดำเนินการสอบต้องมีทักษะและความรู้ในการดำเนินการสอบมากด้วย

2.แบบทดสอบปรนัยและอัตนัย (Objective and subjective tests) ข้อสอบปรนัยเป็นข้อสอบที่ไม่ต้องใช้ความคิดเห็นของผู้ตรวจ แต่ให้ตามแบบหรือกฎเกณฑ์ที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้ คะแนนของแบบทดสอบปรนัยมีประโยชน์และจำเป็นมากในการวัดผลการศึกษา ข้อทดสอบที่มีโอกาสเป็นปรนัยได้ดี คือ ข้อทดสอบเลือกตอบถูก- ผิด และจับคู่ เพราะการให้คะแนนเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ได้พิจารณาไว้ก่อนแล้ว แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบทดสอบที่ให้ตอบยาวๆ หรือแบบความเรียง ยากที่จะให้คะแนนได้ชัดเจนเที่ยงตรงและเที่ยงธรรม ผู้ตรวจมีอิสระในการให้คะแนน อย่างไรก็ตามการให้คะแนนโดยวิธีจัดอันดับคุณภาพ จะช่วยให้การให้คะแนนมีความเที่ยงธรรม ดีขึ้นได้ในเนื้อหาวิชาจดหมายเรียงความ แต่งความ เป็นต้น

3.แบบทดสอบการปฏิบัติจริงและข้อเขียน (Performance and pencil paper test)

แบบทดสอบการปฏิบัติจริง เป็นการสอบที่ผู้สอบทำงานแทนการตอบคำถามอาจจะสอบทีละคน หรือเป็นกลุ่มก็ได้ เช่น การสอบปฏิบัติร้องเพลง เล่นดนตรี พลศึกษาอาจสอบทีละคน สอบเขียนภาพทำงานหัตถะ อาจสอบเป็นกลุ่มก็ได้ เป็นต้น ผู้ตรวจจะนับจำนวนที่ทำผิด หรือพิจารณาคุณภาพทั้งหมดเป็นส่วนรวม แล้วนำมาจัดอันดับคุณภาพและสามารถวัดเวลาที่ผู้สอบใช้ในการปฏิบัติงานจน

เสร็จ แบบทดสอบการปฏิบัติจริงมีหลายชนิดหลายแบบ เนื้อหาวิชาแผนที่อาจชี้ให้เห็นตำแหน่งของเมือง แหล่งทรัพยากร ใครจะชี้ได้ถูกและรวดเร็ว วิชาประวัติศาสตร์อาจให้เรียงภาพผู้นำของประเทศตามลำพังก่อนหลัง ให้ชี้ส่วนที่หายไปในภาพ ให้เขียนเรียงความ จดหมาย

4.แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง ใช้สำหรับทดสอบนักเรียนที่ครูสอนเอง แบบทดสอบจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับครุมีความรู้ในการสร้างข้อทดสอบหรือไม่ และมีทักษะเพียงใด แบบทดสอบมาตรฐานสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญในการทดสอบร่วมกับผู้ชำนาญการหลักสูตรและครู แบบทดสอบนี้จะต้องมีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ คะแนนเป็นมาตรฐาน เป็นการทดสอบที่มีแบบแผนและสามารถนำแบบทดสอบนี้ไปใช้กับนักเรียนต่างห้องต่างโรงเรียนได้

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุบล พวงมาลา (พ.ศ.2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูก่อนและหลังการอบรมเพื่อพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้สามารถใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนในการปฏิบัติงานตามสภาพจริงเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการทำวิจัยในชั้นเรียนและผลของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา2549 ที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัยจำนวน 20 คน ประกอบด้วยนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ภาษาจีนและอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนที่นักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบบันทึกประเมินผลการวิจัย แนวคำถามในการสัมภาษณ์และสมุดบันทึกของผู้วิจัยวิเคราะห์โดยนับความถี่หาค่าร้อยละค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที่การทดสอบค่าสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังได้รับการอบรมสูงกว่าก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ผลการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้สามารถกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนไปปฏิบัติงานตามสภาพจริงพบว่านักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถจัดทำโครงการวิจัยและเขียนรายงานวิจัยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับคุณภาพดีตลอดจนสามารถนำเสนอผลงานการวิจัยต่อไปที่ประชุมได้ผลทางการวิจัยในชั้นเรียนและผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการมี

ส่วนร่วมในการทำวิจัยในชั้นเรียนพบว่าผู้ที่มีส่วนร่วมในการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกชั้นตอนคืออาจารย์พี่เลี้ยงและผู้ที่มีส่วนร่วมในบางชั้นตอนคือผู้วิจัยส่วนอาจารย์พี่เลี้ยงเห็นว่าตนเองสามารถสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้โดยการมีส่วนร่วมระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์จากมหาวิทยาลัย

ตรุเนตร อชชสวัสดิ์ (2542. บทคัดย่อ : 79-80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม 4 MAT กับที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการคิด แก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม 4 MAT กับที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุด กิจกรรมตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ประชากรและกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรม 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม 4 MAT มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปณต เกิดภักดี (2544 : 46) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการจัดกิจกรรมแบบ 4 MAT พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประพนธ์ จำยเจริญ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้แฟ้มสะสมผลงานสำหรับการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 53 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังการทดลองใช้แฟ้มสะสมผลงานสำหรับจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถในการคิดแก้ปัญหา โดยใช้เทคนิคการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาให้ทำงาน ร่วมกันอย่างสมดุล เพื่อคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยรู้จักตนเองและผู้อื่น มีความคิดเห็นในเชิง เหตุผลสร้างสรรค์ แก้ปัญหาได้อีกทั้งทำงานกลุ่มได้ดี มีการวางแผนการทำงานพัฒนาคุณภาพ ทำให้เกิดการพัฒนาสติปัญญาและคุณค่าความเป็นมนุษย์

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง การแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาไม่สนใจเรียน ในวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 100 คน ได้แก่ ปวส.2/8 ปวส.2/9 ปวส.2/10 และปวส.2/15

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ห้อง ปวส.2/10 จำนวน 31 คน

เครื่องมือในการวิจัย

1. ใบงานกิจกรรมก่อนสอบกลางภาค

เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับ สิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 1.1 ค้นคว้าข้อมูลการประดิษฐ์วัสดุเหลือใช้ จากอินเทอร์เน็ต เพื่อให้สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประหยัด อดออม นำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ให้เต็มที่มากที่สุด สอดคล้องกับกระบวนการโลจิสติกส์ ในการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าและนำสิ่งที่เหลือใช้รีไซเคิล แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ ได้ จัดทำรายงานเป็นรูปเล่มพร้อมทั้งประดิษฐ์ชิ้นงาน ส่งอาจารย์ผู้สอน

1.2 การดำเนินกิจกรรม

แบ่งกลุ่ม ออกเป็น กลุ่มละ 5 คน เลือกหัวหน้ากลุ่ม ประชุมคณะทำงาน แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบ จับฉลากเลือกกิจกรรมต่อไป นี้ จัดเตรียมสื่อภาพทำงาน ตัวอย่าง

ที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดความชัดเจน และครบสาระการเรียนรู้ บริหารเวลากลุ่มละ 15 นาที ด้วยโปรแกรม Power Point

1.3 นำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน รายละเอียดการจัดทำสิ่งประดิษฐ์พร้อมทั้งโชว์ชิ้นงาน ประดิษฐ์ อาจารย์ผู้สอนประเมินผล การอภิปรายกลุ่ม หลังจากฟังการอภิปราย

การประเมินผล การทำกิจกรรม

กลุ่ม อภิปราย	เทคนิคการนำเสนอ/ภาพ/ความ ชัดเจน (10 คะแนน)	เนื้อหาสาระ/การบริหาร เวลา (10 คะแนน)	จิตพิสัย/ความ สามัคคี(10 คะแนน)
กลุ่มที่ 1			
กลุ่มที่ 2			
กลุ่มที่ 3			
กลุ่มที่ 4			
กลุ่มที่ 5			

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 20 – 30 ดีมาก

คะแนน 10 – 19 ดี

คะแนน 1 - 9 ปรับปรุง

ลงชื่อ.....

(อาจารย์ผู้สอน)

2. ใงานกิจกรรมก่อนสอบปลายภาค

เรื่อง กระบวนการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.1 ค้นคว้าข้อมูลกระบวนการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ จากอินเทอร์เน็ต จัดทำเป็นรูปเล่มรายงาน และนำเสนอหน้าชั้นเรียนในโปรแกรม Power Point บันทึกใส่แผ่นซีดีส่งอาจารย์ผู้สอน

2.2 การดำเนินกิจกรรม

แบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มละ 5 คน เลือกหัวหน้ากลุ่ม ประชุมคณะทำงาน แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบ จัดฉากเลือกกิจกรรมต่อไป นี้ จัดเตรียมสื่อภาพทำงาน ตัวอย่างที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดความชัดเจน และครบสาระการเรียนรู้ บริหารเวลากลุ่มละ 15 นาที ด้วยโปรแกรม Power Point

2.3 นำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน รายละเอียดกระบวนการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ อาจารย์ผู้สอนประเมินผล การอภิปรายกลุ่ม หลังจากฟังการอภิปราย

การประเมินผล การทำกิจกรรม

กลุ่ม อภิปราย	เทคนิคการนำเสนอ/ภาพ/ความ ชัดเจน (10 คะแนน)	เนื้อหาสาระ/การบริหาร เวลา (10 คะแนน)	จิตพิสัย/ความ สามัคคี(10 คะแนน)
กลุ่มที่ 1			
กลุ่มที่ 2			
กลุ่มที่ 3			
กลุ่มที่ 4			
กลุ่มที่ 5			

เกณฑ์การประเมิน คะแนน 20 – 30 ดีมาก

คะแนน 10 – 19 ดี

คะแนน 1 - 9 ปรับปรุง

ลงชื่อ.....

(อาจารย์ผู้สอน)

3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

1 = ไม่มี 2 = ปรับปรุง 3 = ปานกลาง 4 = ดี 5 = ดีมาก

ลำดับ	พฤติกรรม	1	2	3	4	5
1	เมื่อจับกลุ่มรายงานนักศึกษาที่มีความกระตือรือร้น					
2	เมื่อจับกลุ่มรายงานนักศึกษาสนใจเรียนมากขึ้น					
3	เมื่อจับกลุ่มรายงานนักศึกษามีความพยายาม ขยัน ตั้งใจ					
4	นักศึกษามีผลคะแนนจากรูปเล่มรายงานและการนำเสนอหน้าชั้นเรียน					
5	เปรียบเทียบคะแนนกลางภาคและปลายภาค					
	รวมคะแนน					

เกณฑ์การประเมินผล ผ่านเกณฑ์

ระดับคะแนน 0 – 5 = 1

ระดับคะแนน 6 – 10 = 2

ระดับคะแนน 11 – 15 = 3

ระดับคะแนน 16 – 20 = 4

ระดับคะแนน 21 – 25 = 5

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ และเอกสารประกอบการเรียนจากนั้นนำมากำหนดหน่วยการเรียนรู้และสร้างใบงาน

2. การสร้างใบงานสำหรับการจัดการเรียนรู้แบบทำรายงานเป็นกลุ่ม นำเสนอหน้าชั้นเรียน

3. จัดกิจกรรมกลุ่มโดยจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มๆละ ประมาณ 5 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกที่มีความสามารถคละกัน หน้าที่สำคัญของกลุ่มคือ การเตรียมสมาชิกให้สามารถทำรายงานได้นำเสนอหน้าชั้นเรียนได้ดี การทำงานของกลุ่มเน้นความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม การนับถือตนเองและการยอมรับเพื่อนที่เรียนอ่อน ซึ่งสิ่งที่นักศึกษาควรคำนึงถึง คือ นักศึกษาต้องช่วยเหลือเพื่อนให้รู้เนื้อหาอย่างถ่องแท้ (วัฒนาพร ระงับทุกข์ 2541 : 175) นักศึกษาไม่สามารถศึกษาเนื้อหาจบคนเดียว โดยที่เพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ ถ้าหากไม่เข้าใจควรปรึกษาเพื่อนในกลุ่มก่อนปรึกษาครู และในการปรึกษากัน

ในกลุ่มไม่ควรส่งเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น โดยสมาชิกในกลุ่มช่วยกันปฏิบัติตามใบงานและแบ่งหน้าที่การทำงานกิจกรรมดังนี้

คนที่ 1 อ่านคำถาม

คนที่ 2 จัดหาข้อมูล / คำตอบ

คนที่ 3 จัดบันทึกข้อมูล / คำตอบ

คนที่ 4 ประเมินขั้นตอนทั้งหมดและตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ

1. ขั้นการทดสอบย่อย หลังจากเรียนไปแล้ว นักศึกษาจะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยครูทำการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจประมาณ 15 นาที และคะแนนที่ได้จากการทดสอบจะถูกแปลงเป็นคะแนนของกลุ่มที่เรียกว่า คะแนนกลุ่มสัมฤทธิ์ ซึ่งในการทดสอบนักศึกษาทุกคนจะทำข้อสอบตามความสามารถของตนโดยไม่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. การคิดคะแนนในการพัฒนาตนเองและของกลุ่ม ซึ่งเป็นคะแนนที่สอบได้คะแนนฐาน (Base Score) โดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียน ซึ่งนักศึกษาจะทำได้หรือไม่จะขึ้นอยู่กับความขยันที่เพิ่มขึ้นจากครั้งก่อนหรือไม่ นักศึกษาทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อช่วยกลุ่มหรืออาจจะไม่ได้เลยถ้าหากได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนฐานเกิน 5 คะแนนแล้วนำคะแนนฐานไปเทียบคิดหาคะแนนพัฒนา (Improvement Point) โดยมีเกณฑ์ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนจากการทดสอบ

คะแนนจากการประเมินผลรายงาน	คะแนนจากการพัฒนา
ต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 5 คะแนน	0
ต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-5 คะแนน	10
เท่ากับคะแนนฐานหรือมากกว่า 0-5 คะแนน	20
สูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 5 คะแนน	30

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการปฐมนิเทศนักศึกษาทั้งหมดในห้องเรียน และให้จัดเป็นกลุ่ม
2. ทำใบงานกิจกรรม ให้นักศึกษาทำรายงาน แล้วส่งอาจารย์ผู้สอนเก็บคะแนนก่อนสอบกลางภาคและก่อนสอบปลายภาค
3. ทำการออกแบบใบประเมินผลการให้คะแนนการนำเสนอหน้าชั้นเรียน
4. นักศึกษารายงานหน้าชั้นเรียน อาจารย์ประเมินผล เก็บคะแนนการผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 จากการทำรายงานและการนำเสนอหน้าชั้นเรียนทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

$$R_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	R_{tt}	แทน	ความเที่ยงของแบบประเมิน
	K	แทน	จำนวนข้อการประเมิน
	P	แทน	ความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนที่ได้คะแนนต่ำ (1-p)
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบประเมิน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (%)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum X$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
N	แทน	จำนวนคน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาไม่สนใจเรียน วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ที่เรียนแบบการทำรายงานเป็นกลุ่ม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ แก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาไม่สนใจเรียน วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนแบบทำรายงานเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยได้เสนอผลวิจัย ตามลำดับดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่เตรียมไว้และนำไปใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่าง เป็น นักศึกษาระดับ ปวส. 2/10 จำนวน 31 คน แล้วพบว่าในระยะเริ่มแรกของงานวิจัย นักศึกษาที่ตั้งใจเรียนอยู่แล้ว มีความสนุกกับการเรียน แต่นักศึกษาที่ไม่สนใจเรียนค่อย ๆ มีการพัฒนาปรับปรุงขึ้นเรื่อย ๆ มีความกระตือรือร้นในการเรียน เข้าเรียนทันเวลาที่กำหนด ไม่สาย นักศึกษาจะเตรียมความพร้อมกับการเรียน และเมื่อครูทบทวนความรู้ และสอบถามปัญหาการทำรายงานกลุ่ม การหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ก็ยิ่งทำให้นักศึกษาเกิดข้อซักถามมากขึ้น ทำให้เห็นถึงการสนใจ และตั้งใจในการทำรายงานที่ครูมอบหมายให้ มีการให้ตรวจงานรายละเอียดเนื้อหา ของงาน และรูปแบบความถูกต้องของงาน ก่อนที่จะถึงกำหนดส่งและรายงานหน้าชั้นเรียน

เมื่อถึงกำหนดวันที่ส่งรูปเล่มรายงานและนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน นักศึกษาทุกคนส่งงานครบ และมีความพร้อมในการรายงานหน้าชั้นเรียน ผลของงานวิจัย นักศึกษามีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ตามการประเมินผลของครูผู้สอน และการประเมินผลพฤติกรรมของนักศึกษาที่มีต่อการทำรายงานเป็นกลุ่มในวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ดังต่อไปนี้

1. คะแนนจากแบบประเมินผลการทำกิจกรรม รายงานหน้าชั้นเรียน

กลุ่มที่ 1 ได้คะแนน 26 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86

กลุ่มที่ 2 ได้คะแนน 27 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90

กลุ่มที่ 3 ได้คะแนน 28 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93

กลุ่มที่ 4 ได้คะแนน 28 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93

กลุ่มที่ 5 ได้คะแนน 26 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86

กลุ่มที่ 6 ได้คะแนน 27 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90

คะแนนเฉลี่ย นักศึกษาที่สนใจเรียนทั้งห้องจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 90 นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 มีความสนใจเรียนมากขึ้น

2. คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียน

2.1 เมื่อจับกลุ่มรายงานนักศึกษาที่มีความกระตือรือร้น ร้อยละ 88 อยู่ในระดับดีมาก

2.2 เมื่อจับกลุ่มรายงานนักศึกษาสนใจเรียนมากขึ้น ร้อยละ 90 อยู่ในระดับดีมาก

2.3 เมื่อจับกลุ่มรายงานนักศึกษามีความพยายามขยันตั้งใจร้อยละ 89 อยู่ในระดับดีมาก

2.4 นักศึกษามีผลคะแนนจากรูปเล่มรายงานและการนำเสนอหน้าชั้นเรียนร้อยละ 95 อยู่ในระดับดีมาก

2.5 เปรียบเทียบคะแนนกลางภาคและปลายภาคร้อยละ 92 อยู่ในระดับดีมาก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่สนใจเรียน วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 (ปวส. 2/10) สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ กลุ่มประชากร คือนักศึกษาชั้น ปวส. 2/8 ปวส.2/9 ปวส.2/10 และปวส.2/15 จำนวนทั้งสิ้น 100 คน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษา ปวส. 2/10 จำนวน 31 คน ที่ได้รับการสอนแบบทำรายงานเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยใช้ใบงานทำกิจกรรม ให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลการทำรายงาน เศรษฐกิจพอเพียง พร้อมทั้งประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์เล็ก ๆ ใช้ จากกลุ่มตัวอย่างในระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2560 – 28 กุมภาพันธ์ 2561 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่สนใจเรียน และเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาให้มีความสนใจเรียน วิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ให้เกิดประสิทธิผลต่อไป ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผล

1. การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ที่ได้รับการเรียนแบบทำรายงานเป็นกลุ่ม มีสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และจำนวนมากขึ้น
2. นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนมีความสนใจในวิชาการจัดการโลจิสติกส์เชิงธุรกิจ ดีขึ้น กระตือรือร้น ขยัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

การสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบการทำรายงานเป็นกลุ่ม อาจารย์ผู้สอน ควรวางแผน จัดหาสื่อและสิ่งเกิดพฤติกรรมของนักศึกษา การเตรียมความพร้อมก่อนทำการสอน รวมทั้งการเตรียมใบงานที่มีกิจกรรมหลากหลาย เหมาะกับนักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการสำรวจพฤติกรรม เป็นรายบุคคลเพื่อดูความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น
- 2.2 เพิ่มวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนากิจกรรมเข้ามาบูรณาการกับบทเรียนให้ดีขึ้น
- 2.3 มีรายชื่อผู้เรียนที่มีปัญหาเพื่อดำเนินการแก้ปัญหาในลำดับต่อไป
- 2.4 ควรทำการวิจัยในการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ และในระดับชั้นอื่นๆ

